

ACC. N:R M. 14922: 1-5.

nr. 29

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Lillemor Andersson, Kverrestad*
Härad: *Ingelstad* Berättare: *olika personer; se uppg. bilagens
bilagor!*
Socken: *Kverrestad* Berättarens yrke: _____
Uppteckningsår: *1960* Född år _____ i _____

*Skuldande, utvecklande och roande föremål
för barn i krypsåldern. s. 1-5.*

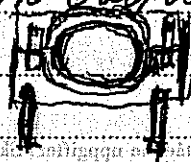
LUF 114

12/10-60

Sladdande, utvecklande och roande förmål för
barn i Kungälvskommunen.

En av de kungälvskommunens (5 st.)
har hört tales om någon slags hemskydd för
barn i Kungälvskommunen. Det har tydligen inte för-
kunnat i denna teckel.

Men man använde gamla allmänna b. k.
"Gängevagnar" och "Gängestolar." Dessa kinder-
anordningar skyddade barnen att falla avkull un-
der tiden de låde sig gå. De var gjorda av trä.
Gängevagnarna var gjorda av trä i en form
liknande en låg taburet. Här har fanns i mitten
där barnet ständes. Vagnbenen var försedda med
hjul så att barnet kunde välva hjula vagnen fram-
för sig. (Förmodligen kallades de vagn stolar att
de var försedda med små hjul.)
Hänsen delen var uppfällbar.



Gångestolarna var raktangulära, ungefär som
"3 alnar långa" de var försedda med en ställ-
ning av trä där barnet placerades. I denna ställ-
ning låpte i falsen och barnet kunde få så små
flyttar sig fram och tillbaka inom denna 3 alnars
längd. Men de var inte så praktiska. Barnet kunde
nämligen få händerna i kläms när ställningen låpte
fram i falsen. I dessa ställningar fick barnet så
tills det hade lärt sig gå till stället för fötterna.
När de hade lärt sig gå till stället dit när modern hade
något ärende ut och inte kunde övervaka barnet.
När man har blivit talas om en fall då man borde
det till barnet fast med en stadig förlägs-
bård i stora utdragsväggen medan modern "rest
till Tomelilla för att handla".

Dessa följande mycket sparsamt. Det hade
man inte råd med. En kungfödd tresöcker,
en teäsked från mors skafferi, möjligtvis någon

lilla träkorsen köpt på Ribbiks marknad
 var vad "korsens löden" innehöll. De stänsa
 barnen gjordes själva korsarna åt sig. "Singsåde"
 kallas. Man framade en ball av ull klädd den
 med en klädning till. Överför denna "singsådes" syddes
 med ullgarn i olika färger och mönster. Ofta
 hade man kort inuti för att ballen skulle stundas
 Rävspel "favel" omkreds man själv till.
 Vinselpipor gjordes för värmen av hörn, smita-
 dels

Den stolan förklarar i sig. Man
 "håll fram" barnet över en pölla, i äldre tider
 över en spinn med arka.

Man paa eller en liten stat av björka
 framför sig fick barnet i allmänhet.

För ännu höra man "lidut" eller "klappa kaka"
 för att roa och underhålla de små.

Moan hade som sagt mycket primitiva verk-
saker i huset på 1800-talet varifrån detta
societetsca härrör. När man slaktade grisar blev
varietet men stuppen som gjordes ren och locka-
des trädde sammantill till en kring. Senare använ-
des både en nysta faen på, och som klesat.

Av botten i tarstens huvud (kötet) gjordes
en figur som mycket föminde och en fågel.
Vid gris slakt blev varietet smulblåsan som
rengjordes nog så fylldes med några ärtor, fick
locka sedan den blev till sammantill. Och så hade
man en skalle. Något förmål fäst på i huset
vilket förmål gav ljud ifrån sig vid beröring,
ken någon förmål som en öst faen.

Manu blev ganska fort trötta på en stö-
i ovannämnda gämsstalar - och vagnar. Moan
fick öra den i en låda sig på. Så hade man
lämnat den brödet med sina smakar och lät

Det saktar sig framfor sig. Selska man enla
brukat jarnan omars tid. Men man tog ofta
nu laest foerklar och nu larsu stadyt
land och lade au brottat ja karnt for au
steppa njalv so kuckig.

5